

MATTHEÛS

24:4-13

Jezus' voorzeggingen over de periode vóór
de verwoesting van Jeruzalem

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/24-4-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Aanleiding en betekenis van Jezus' rede	4 min	3
2	Twee redevoeringen samengevoegd door Mattheüs	8 min	5
3	Tekenen vóór de verwoesting van Jeruzalem	2 min	9
4	Valse christussen, rampen en oorlogen	7 min	10
5	Vervolging, afval en volharding	5 min	13
	Om verder te lezen		16

1

Aanleiding en betekenis van Jezus' rede

We gaan verder met onze bespreking van de rede op de Olijfberg, zoals die is opgetekend in Mattheüs 24. Die staat ook in Markus 13 en Lukas 21, maar wij komen deze rede tegen als onderdeel van onze studie van het Evangelie naar Mattheüs. Daarom bestuderen we haar zoals ze in Mattheüs 24 voorkomt.

We hebben gezien dat de aanleiding voor deze rede was dat Jezus de tempel uit liep en iets zei over het lot van de tempel. Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MATTHEÛS 24:2

Dat er stenen zouden worden neergehaald, betekent uiteraard dat dit een gewelddadige omverwerping zou zijn. De tempel zou met geweld door invallers worden verwoest.

De discipelen begrepen dat dit behoorlijk veelbetekenend was. De verwoesting van Jeruzalem en zijn tempel is niet zomaar te vergelijken met de verwoesting van een andere grote stad uit de oudheid, zoals Babylon, Troje of Ninevé. Jeruzalem en zijn omverwerping zijn namelijk van betekenis voor Gods verbondsmatige handelen met Zijn volk Israël. Jeruzalem en zijn tempel stonden symbool voor het hele Joodse bestel, het hele Joodse volksbestel, het Joodse volk, hun godsdienst en het verbond dat zij met God hadden. Daarom kon de verwoesting van de tempel, zijn totale vernietiging, om zo te zeggen, het met de grond gelijkmaken ervan, nauwelijks iets anders zijn dan het einde van het hele Joodse tijdperk. En dat was het in feite ook.

De tempel werd in het jaar 70 na Christus verwoest. Dat weten we uit de geschiedenis. Jezus sprak deze woorden in het jaar 30 na Christus uit, dus het gebeurde allemaal binnen één generatie. Toen de discipelen het hoorden, kwamen ze naar Hem toe en

vroegen Hem:

Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?

MATTHEÛS 24:3

In de vorige lezing hebben we gezien dat Markus en Lukas duidelijk maken wat de discipelen werkelijk bedoelden, wanneer je deze vraag zoals die in Mattheüs 24:3 is opgetekend vergelijkt met dezelfde vraag zoals Markus en Lukas die optekenen. Wanneer wij hen horen zeggen:

Wat zal het teken zijn dat U komt?

denken we onmiddellijk aan de wederkomst. Maar zij zouden niet aan de wederkomst hebben gedacht. Ze wisten niet eens dat Jezus weg zou gaan, laat staan dat ze wisten dat Hij opnieuw zou komen.

Ze gebruikten de term 'komen' in de betekenis waarin die in het Oude Testament vaak werd gebruikt, wanneer God kwam en een volk of koninkrijk vernietigde waarover het oordeel was uitgesproken. Jezus had zojuist zo'n oordeel over Jeruzalem beschreven. Hij zou komen om Jeruzalem te oordelen, zoals Hij kwam om Babylon, Egypte of enige andere groep volken te oordelen die God in het Oude Testament met vernietiging bezocht. Daarom lijkt het erop dat zij over de verwoesting van Jeruzalem spraken toen ze zeiden:

Wat zal het teken zijn dat U komt en dat dit tijdperk ten einde loopt?

Daarmee bedoelden ze het einde van het Joodse tijdperk.

2

Twee redevoeringen samengevoegd door Mattheüs

Jezus geeft een uitvoerig antwoord. We zullen zelfs zien dat het antwoord zoals het in Mattheüs 24 wordt gegeven, in feite materiaal uit meer dan één rede van Jezus samenvoegt. Ik wil je niet in verwarring brengen, dus let alsjeblieft goed op. Als je kijkt naar het materiaal in deze rede, die Jezus als antwoord op de vraag van de discipelen hield, zul je zien dat Mattheüs redes uit twee verschillende gedeelten van Lukas heeft samengevoegd, twee verschillende redes.

Dat hoeft niet verrassend te zijn. Mattheüs ordent het materiaal in zijn Evangelie thematisch en niet chronologisch. Alle wetenschappers die de Evangeliën bestuderen hebben dit opgemerkt, en het is een erkend feit. Er is overvloedig bewijs voor. Mattheüs heeft de neiging de uitspraken van Jezus in thematische verzamelingen te groeperen, in plaats van alles noodzakelijkerwijs te vertellen op de plaats in zijn verhaal die chronologisch overeenkomt met het moment waarop Jezus het zei. Dat is een nuttige manier om het te doen.

Toen hij ons de Bergrede gaf, of enkele van de andere redes die we in Mattheüs aantreffen, hebben we zeer sterke aanwijzingen dat hij verschillende redes heeft samengevoegd die Jezus bij verschillende gelegenheden over hetzelfde onderwerp hield, of opmerkingen die Hij daarover maakte. Hij plaatste ze allemaal bij elkaar, zodat we de hele leer van Jezus over een onderwerp in één keer konden overzien.

Mattheüs 24 is kennelijk ook zo'n samenstelling. In Lukas 17, vanaf vers 20, vinden we één rede van Jezus. In Lukas 21 vinden we een andere rede van Jezus, die bij een andere gelegenheid voor een ander publiek werd gehouden. In Lukas 17 eisten de Farizeeën dat Jezus hun zou zeggen wanneer het Koninkrijk van God zou komen, en Hij gaf hun antwoord. In Lukas 21 kwamen de discipelen naar Hem toe en vroegen Hem naar de verwoesting van Jeruzalem, en Hij gaf hun antwoord.

Deze redes verschillen wat betreft tijdstip, publiek en onderwerp. De rede in Lukas 17 gaat kennelijk over de wederkomst van Christus en het einde van de wereld. De rede in Lukas 21 gaat over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus, afgaande

op de vraag die er aanleiding toe gaf.

Als dat zo is, hebben we in Mattheüs 24 dus een samengestelde rede, omdat Mattheüs deze twee samenvoegt. Een deel ervan lijkt over het jaar 70 na Christus te gaan. Een ander deel lijkt over de wederkomst van Christus te gaan. De meeste wetenschappers kunnen dit zonder moeite herkennen, hoewel niet iedereen het erover eens is welke gedeelten op welke gebeurtenissen betrekking hebben.

Iemand zou kunnen vragen: 'Als Mattheüs twee verschillende redes heeft samengevoegd, één over het jaar 70 na Christus en één over de wederkomst van Christus, hoe weten we dan tijdens het lezen van Mattheüs 24 welke gedeelten op welke gebeurtenissen betrekking hebben?' Er is geen reden tot ongerustheid. Die vraag is heel gemakkelijk te beantwoorden.

Er waren twee redevoeringen van Jezus, één opgetekend in Lukas 17 en één opgetekend in Lukas 21. Mattheüs voegt ze samen. Om vast te stellen wat het onderwerp van een bepaald gedeelte in Mattheüs 24 is, moet je vragen: loopt deze uitspraak parallel met Lukas 17, of loopt ze parallel met Lukas 21? De redevoeringen uit die twee hoofdstukken zijn hier allebei samengevoegd.

Als een passage in Mattheüs 24 parallel loopt met Lukas 17, een redevoering over de wederkomst van Christus, dan lijkt die uitspraak in Mattheüs 24 dus ook over de wederkomst van Christus te gaan. Als daarentegen een uitspraak in Mattheüs 24 parallel loopt met Lukas 21, een redevoering over het jaar 70 na Christus, dan weten we dat die uitspraak in Mattheüs 24 over het jaar 70 na Christus gaat en niet over de wederkomst van Christus. Als je dit doet, wordt het voor het grootste deel vrij eenvoudig om vast te stellen welke gedeelten van Mattheüs 24 op welke gebeurtenissen van toepassing zijn.

In het algemeen lopen de eerste 35 verzen van Mattheüs 24 parallel met Lukas 21. Als je Lukas 21 leest, zul je zien dat het een redevoering is over het jaar 70 na Christus en de verwoesting van Jeruzalem. Als dat je niet duidelijk is, hoef je in feite alleen maar naar Lukas 21:20 te kijken, waar Jezus tegen Zijn discipelen zei:

Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is.

LUKAS 21:20

Dat was ook zo. Sommige discipelen leefden lang genoeg om die dag mee te maken. Jeruzalem werd door legers omsingeld, zijn verwoesting was nabij en die kwam ook. Het is dus heel duidelijk dat Jezus in Lukas 21 een redevoering houdt over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

Ongeveer de eerste 35 verzen van de rede op de Olijfberg in Mattheüs 24 lopen vers voor vers, of gedachte voor gedachte, parallel met Lukas 21. Daarom weten we dat het eerste gedeelte van Mattheüs 24 over het jaar 70 na Christus gaat, want dat lezen we duidelijk in de parallelle passage in Lukas 21.

Vanaf Mattheüs 24:36 loopt de tekst grotendeels parallel met Lukas 17. Dat is een andere redevoering over een ander onderwerp. In Lukas 17 lijkt Jezus te spreken over de wederkomst van Christus en het oordeel over de wereld. We vinden dat materiaal terug in Mattheüs 24:36 en de verzen daarna. We kunnen dus in het algemeen zeggen dat de eerste 35 verzen van Mattheüs 24 over het jaar 70 na Christus gaan, omdat ze parallel lopen met Lukas 21, dat daarover gaat. Vanaf vers 36 gaat Mattheüs 24 over de wederkomst van Christus, omdat die verzen parallel lopen met Lukas 17, dat over de wederkomst van Christus gaat.

In Mattheüs 24 komen dus twee onderwerpen aan de orde, maar alleen omdat Mattheüs voor ons twee redevoeringen van Jezus heeft samengevoegd die bij Lukas op verschillende plaatsen en in verschillende contexten staan. Als iemand vraagt waarom Mattheüs dit zou doen: zoals ik al zei, is dit de gewoonte van Mattheüs in zijn Evangelie. In Mattheüs staan vijf redevoeringen opgetekend. Elk daarvan lijkt

een samenstelling te zijn van verschillende uitspraken die Jezus bij verschillende gelegenheden deed, een vermenging van allerlei dingen die Jezus over een onderwerp zei.

Blijkbaar heeft Mattheüs ze samengevoegd omdat zowel de redevoering die Jezus in Lukas 17 over de wederkomst hield als de redevoering die Hij in Lukas 21 over het jaar 70 na Christus hield, voorbeelden zijn van redevoeringen van Jezus over toekomstige gebeurtenissen. Daarmee suggereert hij niet noodzakelijkerwijs dat het jaar 70 na Christus en het einde van de wereld hetzelfde zijn. Het gaat er eerder om dat dit de momenten zijn waarop Jezus over de toekomst sprak. Mattheüs voegt het dus allemaal op één plaats samen. Het is aan ons om te herkennen wanneer hij van het ene onderwerp op het andere overgaat.

Helaas zijn christenen er bijzonder slecht in geweest om onderscheid te maken tussen wat Jezus over het jaar 70 na Christus zei en wat Hij over het tijdstip van Zijn komst zei. Over het algemeen hebben ze de hele redevoering, of het grootste deel ervan, toegepast op de tijd van het einde — dat wil zeggen, het einde van de wereld — of op de tijd vlak vóór de wederkomst van Christus.

3

Tekenen vóór de verwoesting van Jeruzalem

Laat ik bijvoorbeeld het begin van deze redevoering voorlezen. In vers 4 antwoordde Jezus op de vraag van de discipelen en zei tegen hen:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden. U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën. Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten. En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden. En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.

MATTHEÛS 24:4-14

Ik ga daar even stoppen. Er staat hier nog veel meer, maar in dit gedeelte staat al veel wat nader onderzocht moet worden. Want hier lezen we over oorlogen en geruchten van oorlogen, hongersnoden en epidemieën, valse christussen, valse profeten,

enzovoort. Dit zijn precies de dingen waarvan veel christenen ons vertellen dat het de tekenen der tijden zijn, omdat ze tegenwoordig gebeuren. Maar de tekenen van welke tijden? Jezus gaf deze dingen inderdaad als aanwijzingen dat er iets naderde, maar wat zou dat zijn? We weten dat de discipelen zowel bij Lukas als bij Markus naar de verwoesting van Jeruzalem vroegen. Ze zeiden:

En zij vroegen Hem: Meester, wanneer zal dat dan zijn en wat is het teken dat deze dingen zullen gebeuren?

LUKAS 21:7

En Jezus gaf hun dit antwoord.

4

Valse christussen, rampen en oorlogen

Jeruzalem werd in het jaar 70 na Christus verwoest. Als Jezus de vraag van de discipelen werkelijk beantwoordt, moeten we dus kijken naar de tijd vóór het jaar 70 na Christus en nagaan of deze dingen toen ooit zijn gebeurd. Het eerste wat Jezus zei dat zou gebeuren, was dat er valse christussen zouden komen. Hij zei in vers 4:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.

MATTHEÛS 24:4-5

Is dat vóór het jaar 70 na Christus gebeurd? Jazeker. We kennen minstens één geval dat in de Bijbel zelf wordt vermeld, namelijk Simon de tovenaars in Handelingen, hoofdstuk 8. In de verzen 9 tot en met 10 wordt ons verteld dat de mensen in Samaria ervan overtuigd waren dat hij de grote kracht van God was, vanwege de toverkunsten die hij verrichtte. Sterker nog, deze man, die Simon Magus heette, was zeer bekend in de geschiedenis van de vroege gemeente. Enkele vroege kerkvaders vertellen ons meer over hem.

Justinus de Martelaar bericht bijvoorbeeld dat Simon de tovenaars vanwege zijn krachten in Rome als een god werd aanbeden, en dat men tijdens de regering van Claudius ter ere van hem een standbeeld oprichtte. Hiëronymus citeert Simon als volgt: „Ik ben het Woord van God, ik ben de Trooster, ik ben almachtig, ik ben alles wat er van God is.” Ireneüs vertelt ons dat Simon beweerde de Zoon van God en de Schepper van de engelen te zijn.

Deze man was een tijdgenoot van de apostelen en leefde beslist vóór het jaar 70 na Christus. Zijn hele loopbaan is waarschijnlijk zelfs vóór het jaar 70 na Christus begonnen en geëindigd. Hier is een man die beweert God te zijn, die beweert het Woord van God, de Zoon van God en de Schepper van engelen te zijn. Is dit geen valse christus? Ik zou beslist zeggen van wel.

Origenes maakt ook melding van de aanspraken van een man die Dositheus heette en die beweerde de door Mozes voorzegde Christus te zijn. Dit is iemand die naar verluidt vóór het jaar 70 na Christus optrad. Josephus is natuurlijk een Joodse geschiedschrijver uit die periode en was helemaal niet bekend met de uitspraken van Jezus. Hij beschreef de tijd van Felix, die een tijdgenoot van Paulus was, vóór het jaar 70 na Christus. Josephus zegt het volgende: „Wat nu de aangelegenheden van de Joden betreft, die werden voortdurend erger en erger, want het land raakte opnieuw vol rovers en bedriegers die de menigte misleidden. Toch nam Felix iedere dag veel van die bedriegers gevangen en bracht hen ter dood, samen met de rovers.”

Josephus zegt dat er veel bedriegers waren. Wat voor bedriegers waren dit? Het waren vrijwel zeker mensen die voorgaven iets te zijn wat ze niet waren. Onder de Joden misleidden ze de Joden en brachten ze hen op een dwaalspoor. Dit waren mensen die beweerden de Messias te zijn en de Joden misleidden. Jezus zei dat er velen in Zijn Naam zouden komen, die zeiden dat zij de Messias waren, en dat zij velen zouden misleiden. Dat is inderdaad gebeurd, nietwaar? Josephus getuigt daarvan.

Hoe zit het met hongersnooden en epidemieën? In Handelingen, hoofdstuk 11 en vers 28, lezen we dat minstens één daarvan vóór het jaar 70 na Christus plaatsvond. In Handelingen 11:28 wordt ons verteld dat er tijdens de regering van Claudius, rond het

jaar 50 na Christus, een hongersnood was die het hele land trof. Er was meer dan dat; dit is er maar één die is opgetekend. Maar in elk geval bevestigt de Bijbel zelf dat er in die periode een zeer ernstige hongersnood plaatsvond.

En wat aardbevingen betreft: hoe zit het met aardbevingen op verschillende plaatsen? Volgens geschiedschrijvers uit die tijd waren er vlak vóór het jaar 70 na Christus aardbevingen op de volgende plaatsen. Ga maar na of dit aan die beschrijving voldoet. Er was een aardbeving op Kreta. Er was er één in Smyrna, één in Milete en één op Chios. Er was er één op Samos, in Laodicea, in Hiërapolis, in Kolosse en in Campanië. Er was er één in Rome en volgens de schrijvers uit die tijd was er één in Judea. Dit alles gebeurde vlak vóór het jaar 70 na Christus.

Er waren beslist aardbevingen op verschillende plaatsen. In februari van het jaar 63 na Christus werd Pompeï zelfs zwaar beschadigd door een aardbeving. We hebben dus heel wat aardbevingen die op verschillende plaatsen plaatsvonden, zoals Jezus had gezegd, vlak vóór de verwoesting van Jeruzalem.

Hoe zit het met oorlogen en geruchten van oorlogen? Jezus zei dat er oorlogen en geruchten van oorlogen zouden zijn. Het ene volk zou tegen het andere volk opstaan, enzovoort. Kort nadat deze rede was uitgesproken, stierven vier keizers binnen een tijdsbestek van slechts achttien maanden een gewelddadige dood. Er vond in Alexandrië een opstand tegen de Joden plaats. In Seleucia werden vijftigduizend Joden gedood tijdens opstanden tegen hen. In Caesarea werden ongeveer twintigduizend Joden door de Syriërs gedood. Vijandigheid tussen de Joden en de Syriërs veranderde veel steden en dorpen in gewapende kampen. Voortdurende geruchten van oorlogen hielden de Joden al die tijd in een toestand van onrust. Josephus zei dat sommigen zelfs bang waren om naar buiten te gaan om hun grond te ploegen en in te zaaien.

In deze tijd, vlak voor de Joodse Oorlog, bestond er op verschillende plaatsen grote vijandigheid tegenover de Joden: in Alexandrië in Egypte, in Syrië en op verschillende andere plaatsen hoorden ze dat Joden werden afgeslacht door mensen die hen aanvielen, tijdens opstanden tegen hen. Dit zijn beslist oorlogen en geruchten van oorlogen. Toen er in Rome burgeroorlogen waren vanwege de gewelddadige dood van vier keizers binnen achttien maanden, zal dat nieuws beslist als gerucht Jeruzalem

hebben bereikt. De periode van het jaar 30 tot het jaar 70 na Christus was geen vreedzame tijd, en vooral tegen het einde niet. Voor het Joodse volk werd het allesbehalve een vreedzame tijd.

5

Vervolging, afval en volharding

Wat wordt hier nog meer voorzien? In vers 9 zei Jezus:

Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam.

MATTHEÛS 24:9

Daarmee worden de discipelen bedoeld. Als je het je herinnert, of als je het parallelle verslag in Markus 13 leest, waren er vier mannen tegen wie Jezus dit zei. Dat waren Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas. Deze vier mannen kwamen in besloten kring naar Jezus toe, stelden Hem de vraag die hier is opgetekend en kregen dit antwoord. Dus wanneer Jezus „jullie” zegt, bedoelt Hij: jullie mannen, jullie vier. Hij heeft het niet over iemand die in de eindtijd leeft. Hij spreekt tegen de mannen die Hem de vraag stelden, en Hij geeft hun Zijn antwoord.

Hij zegt:

Dan zullen ze jullie uitleveren om vervolgd en gedood te worden, en alle volken zullen jullie haten vanwege mijn naam.

Dat is waar. De apostelen werden precies zo behandeld. Jakobus, een van hen, was zelfs de eerste apostel die de marteldood stierf. Hij werd gedood, zoals in Handelingen 12 staat opgetekend. Ook Johannes werd zwaar mishandeld en aan levensgevaar blootgesteld, maar hij werd op bovennatuurlijke wijze gespaard. Blijkbaar werd hij in kokende olie gedompeld, maar het lijkt erop dat hij het zonder letsel overleefde. Petrus werd ondersteboven gekruisigd. Ook Andreas stierf de marteldood. Jezus zei dus tegen deze vier mannen dat ze omwille van Zijn Naam gehaat en gedood zouden worden.

Hij zegt:

En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.

MATTHEÛS 24:10

— dat betekent: ten val gebracht worden —

De Bijbel zegt dat dit daadwerkelijk gebeurde. Paulus zei:

want Demas heeft mij verlaten, omdat hij de tegenwoordige wereld heeft liefgekreken. Hij is naar Thessalonica vertrokken, Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië.

2 TIMOTHEÛS 4:10

Zijn liefde voor God was verkoeld. Paulus zei zelfs dat bij zijn eerste verdediging al zijn vrienden hem in de steek lieten. In het Nieuwe Testament lezen we dat velen het geloof verlieten, en er zijn niet erg veel mensen nodig om dit in vervulling te laten gaan. Jezus zei dat velen zouden afvallen. De liefde van velen zou verkoelen vanwege de vervolgingen, enzovoort.

In vers 11 staat:

En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden.

MATTHEÛS 24:11

Zoals we al hebben aangegeven, hebben we in de geschiedenis al over zulke mensen gelezen.

En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.

MATTHEÛS 24:12

Bedenk dat we in Openbaring 2 lezen dat de Efeziërs hun eerste liefde hadden verlaten. De gemeente van Laodicea was niet langer heet. Ze was lauw. Ze werd koud. Jezus zei dat dit zou gebeuren.

Maar Jezus zei:

Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

MATTHEÛS 24:13

Hier moeten we „het einde” waarschijnlijk anders begrijpen dan in vers 3, want in vers 3 gaat het om het einde van het tijdperk. Het kan natuurlijk zijn dat Hij hier het einde van het tijdperk bedoelt, maar niet alle goede mensen hebben tot die tijd overleefd. Veel discipelen, zoals Jakobus en Petrus, waren voor die tijd al gestorven. Dus wanneer Hij zegt dat wie tot het einde volhardt, behouden zal worden, betekent dit niet noodzakelijk dat zij tot het einde van het tijdperk hebben volhard. Veel mensen die niet zo lang in leven zijn gebleven, worden immers behouden.

Naar alle waarschijnlijkheid bedoelt Hij met:

Wie tot het einde volhoudt, zal worden gered, dat iemand tot het einde van zijn leven volhardt. Dat wil zeggen: wie niet afvallig wordt. Hij zegt dat er velen zullen zijn van wie de liefde verkoelt. Velen zullen afvallen, maar zij die dat niet doen, zij die tot het einde van hun leven trouw blijven, zullen behouden worden. Zo zei Jezus ook tegen de gemeente van Smyrna in Openbaring 2:10:

Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.

OPENBARING 2:10

Dus de woorden uit Mattheüs 24:13:

Wie tot het einde volhoudt, moeten waarschijnlijk niet worden opgevat als een verwijzing naar het einde waarnaar zij vroegen, het einde van het tijdperk, want dat zou een bepaald jaar en een bepaald tijdstip zijn. Maar het zou niet nodig zijn tot dat jaar te volharden om behouden te worden, aangezien veel christenen, zoals Stefanus en de meeste apostelen, stierven voordat het aanbrak. Jezus spreekt tot de discipelen over wat zij in hun eigen persoonlijke toekomst konden verwachten. Zij hebben deze dingen inderdaad gezien. Deze dingen zijn inderdaad gebeurd. We zullen deze rede verder bespreken en er uitvoeriger op ingaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 24:2
- Mattheüs 24:3
- Lukas 21:20
- Mattheüs 24:4-14
- Lukas 21:7
- Mattheüs 24:4-5
- Mattheüs 24:9
- Mattheüs 24:10
- 2 Timotheüs 4:10
- Mattheüs 24:11
- Mattheüs 24:12
- Mattheüs 24:13
- Openbaring 2:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.